

— Toate animalele de-aici au trecut prin experiențe nefericite? întrebă Florentina.

— Din păcate, unele dintre ele da, îi răspunse Sabina. Altele însă au ajuns la noi pentru că stăpânii lor nu mai au timp pentru ele.

O pisică tigrată se tot alinta torcând pe lângă piciorul Florentinei. „Ia-mă cu tine”, părea ea că spune și se uita la Florentina mieunând și lingându-și boticul.

Cip-cip! scoase Pip un ciripit înfricoșat.

— Îmi pare rău, pisicuțo! spuse Florentina și o mângâie pe spate. Pip al meu cel încă mic se teme de pisici.

Sabina făcu un gest cu mâna, invitând-o pe Florentina să exploreze adăpostul.

— Uitați-vă în jur liniștită! Poate vă atrage vreun cățel atenția.

— Ce zici, Pip? Gândește-te la Neli, șopti Florentina și se uită spre câini.

Erau mai mari și mai mici, lăptoși, cu părul întins, slabi și de toate culorile posibile.

Pip ciripi scurt. Apoi dădu în zbor o tură de grădină. În cele din urmă, ateriză pe capul unui câine corcit mic, alb cu pete maro. Uluit, câinele își ridică privirea, dar nu se mișcă. Apoi începu să dea din coadă.

Cu grijă, Pip se întinse spre nasul lui. Părea că cei doi ar fi vrut să se salute cumva.

— Oh, bună! spuse Florentina și se lăsă pe vine în fața câinelui. Ei, dar cine ești tu, micuțule pufos?

— Acesta este Max, spuse Sabina.

— Hm! Nu e tocmai cel mai frumos nume, recunosc Florentina zâmbind și îi scărpină ușor urechile. Dar știu că nu îți poți alege singur numele.

Max îi linse mâna Florentinei.

— Este aici de doar câteva zile, îi povesti Sabina. Stăpânii săi s-au mutat în altă țară și, din păcate, nu l-au putut lua cu ei. Îi plac mult copiii.

— Da, este perfect! spuse Florentina și aplaudă. Este exact câinele pe care-l căutam.

— Atunci vă invit să vă împrieteniți cu el întâi și să veniți să-l mai vizitați, îi recomandă Sabina.

— Ah, aș fi dorit să îl iau imediat cu mine, îi răspunse Florentina și îl luă pe Max în brațe.

Câinele se lipi imediat de ea. Părea că se simte fericit și liniștit în brațele ei.

— Am înțeles, dar nu așa procedăm, spuse Sabina ezitând. Vrem întâi să vedem cum vă înțelegeți cu câinele. Dacă ni se pare că merge bine, îl puteți lua pe Max acasă de probă, apoi vom veni după un timp acasă la dumneavoastră să ne convingem că se simte în largul lui. Dacă totul decurge bine, îl puteți păstra.

— Pare un proces de durată și anevoios, spuse Florentina și îl puse pe Max jos.

— Deci procedăm așa și reveniți să îl vizitați? întrebă Sabina.

— Desigur!

Florentina se îndreptă spre ieșire și Max fugi în urma ei.

— Este prima dată când face asta, spuse Sabina uimită.

Max nu mai voia să plece de lângă Florentina. Lângă ieșire începu să scheaune. În cele din urmă, începu să urle tare, încercând parcă să o convingă pe Florentina să nu plece de-acolo fără el. Aceasta se aplecă să-i vorbească.

— Mă întorc curând. Mă bucur că te-am găsit, dar acum trebuie să plec.

Îl îmbrățișă pe Max, care o linse pe obraz, apoi sări spre Florentina, lătrând. Pur și simplu nu se mai putea liniști.

Sabina își drese glasul.

— Max pare să-și fi acceptat deja stăpâna. În aceste condiții, pot fi de acord să îl luați acasă chiar de-acum.

— Serios? întrebă Florentina încântată. Este minunat! Vă aștept în vizită. Locuiesc pe Alea Castanilor, numărul 12. Max se va simți foarte bine la mine.

— Sunt convinsă că așa va fi! răspunse sincer Sabina.

Acum, Florentina mai trebui doar să completeze și să semneze câteva formulare. Sabina îi dădu o zgardă și o lesă pentru Max. După aceea, Florentina îl luă cu ea în coșul de la bicicletă.

— La revedere! strigă ea, iar Sabina le făcu semn cu mâna, zâmbind.

Florentina nu pedală spre casă, ci se opri mai întâi la un magazin pentru animale de companie. Cumpără de acolo un coș în care Max putea să doarmă, un bol pentru mâncare, o perie pentru blană, câteva jucării și hrană.

Apoi merse la magazinul horticol. Max se comportă impecabil cât timp Florentina alese câteva plante pentru curtea din spate. În curând, avea împachetate flori colorate, răsaduri de fructe și

legume și încă vreo câteva lucruri drăguțe. Și le putea imagina deja pe toate în grădină. Avea să fie minunat, era sigură de asta. Încărcată după atâtea cumpărături, dar foarte bucuroasă, pedală în cele din urmă spre casă cu Max în coșul bicicletei și Pip deasupra capului ei.

